

Ilmi Kangas nauttii kesästä Pönkälässä

Inke Saviluoto

Sievistä jo 15 - vuotiaana työn perässä Hankoon matkannut, 71 -vuotias **Ilmi Kangas** nauttii kesäisin olostaan ja elostaan Vanhankirkon Pönkälässä. Tässä mökissä mieheni **Erkki Kangas** syntyi vuonna 1937, kertoo Kannuksessa asuva eläkeläinen surua äännessään. Mieleen tulevat ne lukuisat muistorikkaat kesät, jotka hän on viettänyt Pönkälässä puolisonsa kanssa.

- Minä olen tällainen rämpänä - on reumaa ja muita sairauksia. Erkki minua hoiti ja hieroi kun olin kipeä.

- Oletin, että minä lähdän pois tästä elämästä ensin, mutta toisin kävi. Erkin kuolemasta tulee kuluneeksi jo kolme vuotta.

- Erkki oli terve, tekevä ja metsästystä harrastava mies. Neljä vuotta sitten, vain hetken kuluttua sen jälkeen, kun olimme tulleet tähän rakkaaksi käyneeseen kesäpaikkaan, niin jo kohta mieheni sanoi, että hänellä on niin ahdistava olo, että on pakko lähteä lääkäriin. Salakavala syöpä oli ottanut otteen ja se vei elämäkumppanini vuodessa, kertoo Ilmi vakavana.

- Joskus olen miettinyt, miksi pitkään sairastanut jää tänne ja se terve temmataan äkkiä pois. Eikö terveillä olisi enemmän virkaa tässä maailmassa? Vaikka minä joskus tuollaisiakin asioita pohdin, olen kuitenkin täysin tyytyväinen elämäni tänä päivänä. Onnellinen ja kiittollinen olen siitä, että minulla on suuri joukko hyviä ystäviä ja sukulaisia, joiden kanssa yhteyttä pitämällä ja aikaa viettämällä elämä me-

nee mukavasti eteenpäin.

- Kukonkylällä olen syntynyt vuonna 1938. Isäni oli **Iida** ja **Antti Koskelan** poika **Niilo** ja äitini **Eemil Kallion** tytär **Signe**, joka tietävästi kietoutuu **Kyösti Kallion** sukuun.

- Isäni työmaa löytyi rautateiltä, äitini meni töihin koulun keittiölle sitten kun me lapset vartuimme sen verran, että pärjäsimme kotona päinemme.

- Meitä lapsia oli viisi. **Heikki** ja **Hannu** ovat veljiäni, **Aino** ja **Eila** siskojaani. Himangalla asunut Aino on jo pois tästä elämästä. Toinen veljistäni asuu Ruotsissa, toinen Eskolassa. Eila - siskon sukunimi on Pihlajaniemi. Hän asuu Haaparannassa.

- Isä kuoli ollessaan 47 -vuotias. Nuorin veli oli tuolloin vain puolen vuoden ikäinen. Työtä meidän lasten oli tehtävä äidin avuksi. Minä olin 12 -vuotias, kun menin ensimmäistä kesää Himangalle hoitamaan siskoni lapsia. Ei äitikään saanut vanhaksi elää. Hän oli 58 -vuotias kuollessaan.

- Tätiäni asui Vanhallakirkolla, Erkin kotitalon vieressä. Tädin luona käydesämme tutustuin Erkkiin ja kun rippikoulun jälkeen lähdin tyttökaverini kanssa Hankoon Hyvönin tehtaalle ompelemaan, pelasi kirjeenvaihto tiuhaan tahtiin Erkin ja minun välillä.

- Kun sitten tulin Sieviin, päätin lähteä **Eemil** ja **Elma Kankaan** pojan kanssa Suolahteen, jossa Erkin työpaikka oli. Hän oli sairaanhoitajana mielisairaalassa. Pääsin sairaalaapulaiseksi samaan sairaalaan. Suolahdessa meidät vihittiin ja 48 vuotta saimme matkata avioparina.

Kun nauraa kolme sekuntia, tietää se kolme minuuttia lisää aikaa elämään, laskee välitön ja ihmisten kanssa hyvin juttuun tuleva Ilmi Kangas, kannuslainen eläkeläinen.

- Suolahdessa poikamme **Kari** syntyi vuonna 1959. Muita lapsia meillä ei olekaan. Kari asuu Kannuksessa vaimonsa kanssa. Heillä on kaksi poikaa.

- Suolahden jälkeen olemme asuneet monella paikkakunnalla. Työntekoa emme vierastaneet. Työ kuin työ kelpasi ja minä olin nopea oppimaan. Minä olen tehnyt töitä muun muassa tehtaassa, baarissa, kaupassa ja vanhusten parissa. Mieheni oli töissä merivartioasemalla ja on hän ollut koulutamassa alokkaitakin.

- Vuonna 1967 muutimme Kannukseen ja siihen päättyi kiertolaiselämämme. Mieheni meni Poutulle töihin ja minä kauppaan. Kolme viimeistä vuotta ennen työelämästä poisjäämistä olin vanhusten toiminnanjohtajana. Teimme käsitöitä, luimme lehtiä, ulkoilimme,

vietimme nimipäiviä ja niin edelleen. Kävin myös saattelemassa vanhuksia sairaalaan. Tuostakin työstä tykkäsin ja näyttivät vanhuksetkin olevan mielissään, kun oli joku, joka järjesti heille ajan kuluja.

- Tämä Vanhakirkko on kiva kylä ja täällä asuu mukava väkeä. Lapsellisessa illassakin olin ja siellä oli mukava tunnelma. Pääsin muiden mukana traktorin vetämän peräkärryn kyydissä kiertämään kylää ja ponillakin ratsastin, kun **Lundströmin Pentti** maksoi lystin. Pentti ja **Annikki** ovat ihania ihmisiä, ottavat minut monesti kyytiin, kun lähtevät liikenteeseen. Kukonkyläläisen, 91-vuotiaan **Koivuojan Lyylin** luona olemme jo käyneet kylässä ja ikäisekseen varsin pirteä Lyyli esitteli meille tekemiänsä käsitöitä. Vie-

läkin muistan, kuinka hyviltä Lyylin paistamat lätyt maistuivat, kun pikkutyttöni sain niitä usein hänen luonaan syödä.

- Ajokorttia minulla ei ole koskaan ollut, enkä aio sitä hankkiakaan, tuumaa elämässään polkupyörällä paljon liikkunut Ilmi topakasti.

- Enkä uutta miestä ota, jos nyt ei satu löytymään selkeää, joka ei juo eikä polta ja on kaiken lisäksi vielä miljonääri. Taitaa olla vaihtoehtoja vähissä, vai mitä?, tuumaa huumorintajuinen Ilmi iloisesti.

- Kesäaika on kulunut täällä Pönkälässä mukavasti. Ystäviä ja sukulaisia on käynyt kylässä ja monia lätkykestäjä on jo tällekin kesälle pidetty. Täällä kesäpaikassa olen tunnettu siitä, että tarjoan kävijöille lätkykahvit.

- Taulujen maalaamista

harrastin toistakymmentä vuotta. Enää minusta ei ole tauluja maalaamaan, mutta taidenäyttelyissä käyn mielelläni, samoin teatterissa. Tykkään myös matkustamisesta. Monet maat on tulleet tutuksi etelänreissuilla. Olen myös ristikkohullu. Jospa se dementia ei iskisi, kun järjestää aivoilleen töitä!

- Vaikka harrastuksia onkin paljon, niin kaikista tärkeintä on yhteydenpito ystäviin ja sukulaisiin. Minulla on Kannuksessa joukko naisystäviä, joiden kanssa kokoonnumme muun muassa nimipäiviä ja muita juttuja viettämään. Vaihdamme kuulumisia, parannamme maailmaa ja nauramme paljon, luettelee elämänyönteinen, iloinen ja puhelias Ilmi Kangas Pönkälän pihalla.

Lapsellinen ilta Sievinkylällä

Torstai-iltana Sievi-viikkojen ohjelmaan kuului lapsellinen ilta Sievinkylällä. Liettupannu tirisi houkuttelevasti, kun väkeä alkoi alkuillasta kerääntyä kylätalon pihalle.

- Tulee varmaan väkeä lisää, kun ihmiset pääsevät navetasta, **Markus Nivala** vakuuttaa. Kyläillan onnistuminen ei ollut ainakaan säästä kiinni, sillä ilma oli mitä mukavin.

- Useampana vuonna on Sievi-viikoilla ollut täällä vastaavanlainen tilaisuus, Nivala muistelee.

Syömisen ja rennon seurustelun ohella tilaisuudessa oli tarjolla hevosajelua, jalkapallon pelaamista, traktorikyytiä aina Vanhankirkon kylänraitille saakka, sekä **Jorma Hakomäen** järjestämä tietokilpailu. Yleistie-

tovisan kahdestakymmenestä kysymyksestä puolet oli suunnattu lapsille ja puolet aikuisille. Palkintona oli saunailtoja koko perheelle.

- Viime kerralla tietokilpailuun osallistui kahdeksan joukkuetta, Hakomäki kertoo. Lisäksi kaikki kyläillassa läsnä olevat osallistuivat arvontaan.

Miehet kertovat, että kyläiltoihin osallistuvat ovat yleensä oman kylän väkeä, mutta joskus joukkoon eksyy myös Sievin Jalkineen työntekijöitä. Kivana yksityiskohtana kylätalon pihalla on korkea, muumitaloa muistuttava leikkimökki. Kyläläiset kertovat, että se on entinen muuntaja, joka on muutama vuosi sitten siirretty paikalle lähellä sijaitsevasta Tuomaalaan mäeltä.

Traktoriajelu Vanhallekirkolle starttasi kylätalon pihalta lastinaan iloisia ihmisiä.

AR-H